

ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ЗВІТНОСТІ В УПРАВЛІННІ РИЗИКАМИ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Гладій І.О.

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету, м.Вінниця

В процесі формування управлінської звітності в управлінні ризиками фінансової діяльності основний акцент потрібно приділяти моніторингу управління ризиками, оскільки саме він дозволяє відслідковувати статус ризику та визначати, чи досягнуто бажаного результату, чи зібрана уся достатня інформація для зниження ризику. Моніторинг ризиків повинен здійснюватися, на нашу думку, відповідним центром відповідальності шляхом збору інформації по динаміці ризиків та здійсненню планів впровадження заходів по їх управлінню [1].

Основну увагу слід приділити ризикам, пов'язаними з банками, небанківськими фінансово-кредитними установами, покупцями та замовниками. Ризик відносин із банком – ризик невиконання зобов'язань контрагентами-банками, включає кредитний ризик на такі типи операцій: розміщення тимчасово вільних грошових коштів на розрахункових рахунках і депозитах в банку-контрагента, прийом векселів банків і купівля інших цінних паперів, емітованих банком-контрагентом, укладання контрактів із застосуванням похідних інструментів (форварди, опціони та інші), а також залучення банківських гарантій та відкриття покритих акредитивів [2]. Ризик відносин з небанківськими кредитно-фінансовими організаціями – ризик невиконання зобов'язань контрагентами-небанківськими кредитно-фінансовими організаціями, включає кредитний ризик на такі типи операцій: прийом векселів небанківських кредитно-фінансових організацій, видача поручительства, надання лізингових і факторингових послуг. Для контролю таких видів заборгованості потрібно складати звіт про кредити та позики підприємства.

Ризик відносин з покупцями та замовниками – ризик невиконання контрагентами підприємства зобов'язань по дебіторській заборгованості за договорами, що передбачає видачу авансів. Звіти про стан дебіторської заборгованості складаються практично на всіх підприємствах, однак слід їх більше деталізувати. Це дасть змогу контролювати строки сплати за договорами з відстрочкою платежів, а також отримувати дані про кошти, що надійшли, нараховані штрафи, залишки заборгованостей дебіторів на останню дату. В процесі формування управлінської звітності за такими операціями підприємству доцільно складати також робочу таблицю, в якій узагальнювати за контрагентами можливості настання ризикових ситуацій.

Отже, надійність інформації, що відображена у звітності про ризики підприємства залежить від повноти та доступності інформації про контрагентів, а також від достовірності їх фінансової звітності.

Література:

1. Сопко В.В., Бенько М.М., Гончаренко О.М., Зима Ю.П., Король С.Я., Фоміна О.В. та ін. Дисциплінарна матриця управлінської звітності : монографія. Київ. нац. торг.-екон. ун-т. Київ : КНТЕУ, 2016. 455 с. С. 1-455.
2. Каплан Р. Нортон Д. Организация, ориентированная на стратегию. Как в новой бизнес-среде преуспевают организации, применяющие сбалансированную систему показателей; пер. с англ. Москва : Олимп-Бизнес, 2004. 416 с.